

Nr 625.

Av herr **Pettersson** i Dahl, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 339, med förslag till förordning om ändring i taxeringsförordningen den 28 september 1928 (nr 379).

I proposition nr 339 har Kungl. Maj:t föreslagit vissa ändringar i gällande taxeringsförordning. Förändringarna avse viss utökning av uppgiftsskyldigheten för arbetsgivare med högst 25 anställda och höjning av arvode till ledamot av särskild taxeringsnämnd m. m.

De särskilda taxeringsnämnderna inrättades genom beslut vid 1943 års riksdag och ha sålunda varit i verksamhet endast två år. De ha till uppgift att fastställa taxeringen för juridiska personer inom ett visst område, som regel sammanfallande med länet. Det förutsattes att samarbete skall äga rum mellan de särskilda och de lokala taxeringsnämnderna, eftersom de särskilda taxeringsnämnderna icke kunna besitta behöflig lokalkännedom. I praktiken har det emellertid visat sig, att det brister i det nödvändiga sambandet mellan de särskilda och lokala taxeringsnämnderna. Detta har utan tvivel medfört, att taxeringarna av bolag i vissa fall blivit icke fullt tillfredsställande.

För att råda bot på denna olägenhet bör i taxeringsordningen inryckas en bestämmelse om att de särskilda taxeringsnämnderna för yttrande skola remittera taxeringsärendena till de lokala taxeringsnämnder, inom vilka den juridiska personen har hemort. Detta skall givetvis ske, innan taxeringen fastställs. Härigenom skulle hänsyn till de lokala förhållandena kunna tagas och resultatet av taxeringen i många fall bli riktigare än nu sker.

Med anledning av vad som ovan anförts hemställes,

att riksdagen vid behandlingen av Kungl. Maj:ts proposition nr 339 med förslag till förordning om ändring i taxeringsförordningen den 28 september 1928 (nr 379) måtte beakta de i motionen framförda synpunkterna.

Stockholm den 31 oktober 1945.

Anders Pettersson
i Dahl.
